

Valószínűségszámítás előadás informatika BSC/A szakosoknak

2019/2020 2. félév

Zempléni András

zempleni@caesar.elte.hu

<http://zempleni.elte.hu>

Markov-típusú egyenlőtlenségek

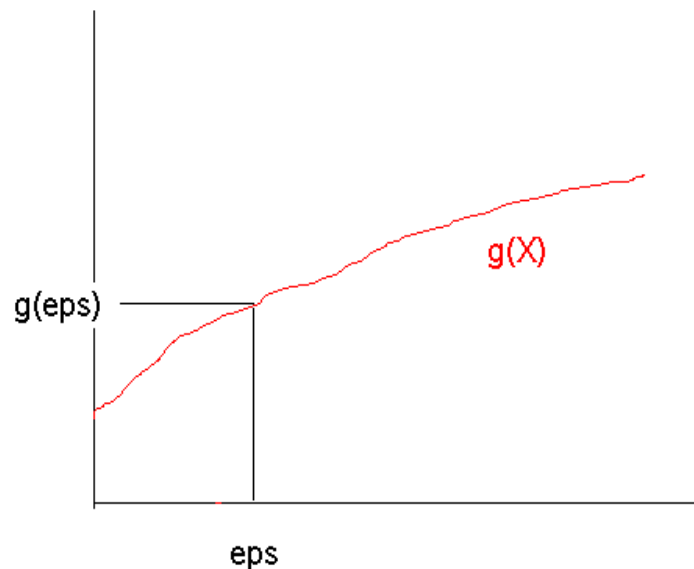
- Legyen $X \geq 0$ valószínűségi változó,
 $g: \mathbf{R}_+ \rightarrow \mathbf{R}_+$ monoton növő. Ekkor
tetszőleges $\varepsilon > 0$ -ra: $P(X \geq \varepsilon) \leq E(g(X))/g(\varepsilon)$.

- Bizonyítás.

$$E(g(X)) \geq g(\varepsilon)P(X \geq \varepsilon)$$

mert $X \geq \varepsilon$ eseményen

$$g(X) \geq g(\varepsilon)$$

Alkalmazások

- $g(x)=x$: Ha $X \geq 0$ valószínűségi változó, akkor $P(X \geq \varepsilon) \leq E(X)/\varepsilon$ (ezt nevezik Markov egyenlőtlenségnek).
- $g(x)=x^2$, X helyett $(X-EX)^2$ -re alkalmazva:
 $P((X-EX)^2 \geq \varepsilon^2) \leq E(X-EX)^2/\varepsilon^2$, ami egyszerűsítve $P(|X-EX| \geq \varepsilon) \leq D^2(X) / \varepsilon^2$ (elnevezés: Csebisev egyenlőtlenség).
- Megjegyzés. A fenti egyenlőtlenségek élesek, azaz minden ε -ra megadható olyan valószínűségi változó, amelyre $P(X \geq \varepsilon) = E(X)/\varepsilon$. (Két értéket vesz fel: $0, \varepsilon$).

Alkalmazások

- Az eredmények a gyakorlatban mégsem adnak kellően pontos becslést, mert a tényleges eloszlások tulajdonságait nem veszi figyelembe. Ezért, ha ismerjük az adott változó eloszlását, mindig abból adjuk meg a valószínűségek értékét.
- Példa: hányszor kell egy szabályos érmét feldobni, hogy a fejek relatív gyakorisága legalább 0.99 valószínűséggel ne térjen el 0.05-nél jobban 0.5-től? Csebisev egyenlőtlenségből:
$$P(|X-0.5| \geq 0.05) \leq D^2(X) / \varepsilon^2 = 400/4n \leq 0.01$$
 elég, amiből $n \geq 10000$ adódik. A binomiális eloszlásból adódó pontos érték: 670. Szimuláció

Nagy számok törvényei

- Legyenek X_1, X_2, \dots, X_n független, azonos eloszlású valószínűségi változók. Tegyük fel, hogy $\sigma^2 = D^2(X)$ véges ($m := E(X_i)$). Ekkor minden $\varepsilon, \delta > 0$ -hoz megadható olyan n_0 , hogy $n > n_0$ esetén $P(|(X_1 + X_2 + \dots + X_n)/n - m| \geq \varepsilon) \leq \delta$.
- Bizonyítás. $E(X_1 + X_2 + \dots + X_n)/n = m$, és $D^2[(X_1 + X_2 + \dots + X_n)/n] = \sigma^2/n$. A Csebisev egyenlőtlenség miatt $P(|(X_1 + X_2 + \dots + X_n)/n - m| \geq \varepsilon) \leq \sigma^2/\varepsilon^2 n$, ami 0-hoz tart, azaz elég nagy n -re kisebb lesz δ -nál.
- Elnevezés: $(X_1 + X_2 + \dots + X_n)/n \rightarrow m$ sztochasztikusan (az ilyen konvergenciát bizonyító tételeket gyenge tételnek nevezzük).

Megjegyzések.

- A tétel feltételei gyengíthetőek: elég, ha a független, azonos eloszlású változók várható értéke véges.
- Az állítás is erősíthető: 1 valószínűségű konvergencia is bizonyítható (ez azt jelenti, hogy

$$P\{\omega: (X_1+X_2+\dots+X_n)/n \rightarrow m\} = 1.$$

- Ha $\Omega=[0,1]$ és $P(A)$ az A "hossza", akkor az 1 valószínűségű konvergencia lényegében a szokásos pontonkénti konvergencia. Ez nem következik a sztochasztikus konvergenciából:

Legyen pl. $X_{2^n+k}(z)=1$, ha $k/2^n < z < (k+1)/2^n$ és 0 különben.
Ekkor $X_n \rightarrow 0$ sztochasztikusan, de $P\{z: X_n \rightarrow 0\} = 0$

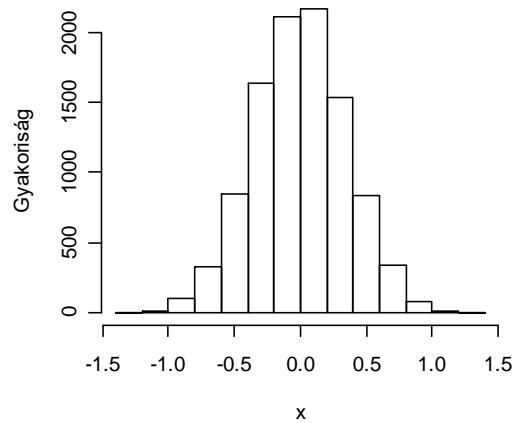

Bernoulli tétele

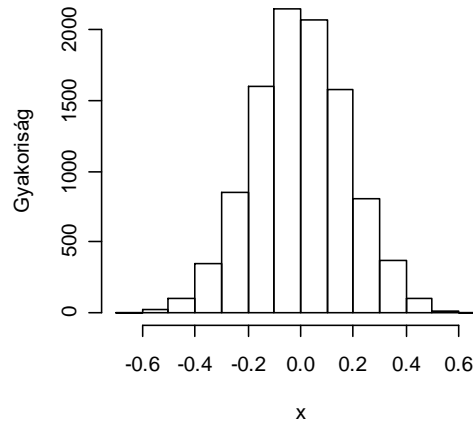
- A nagy számok törvényének legelső verzióját még Bernoulli bizonyította, indikátorváltozókra: eszerint azonos körülmények között elvégzett független kísérleteknél tetszőleges esemény relatív gyakorisága tart az esemény valószínűségéhez. (Az előző speciális esete: X indikátorváltozó.)

Független, standard normális eloszlású megfigyelések átlaga

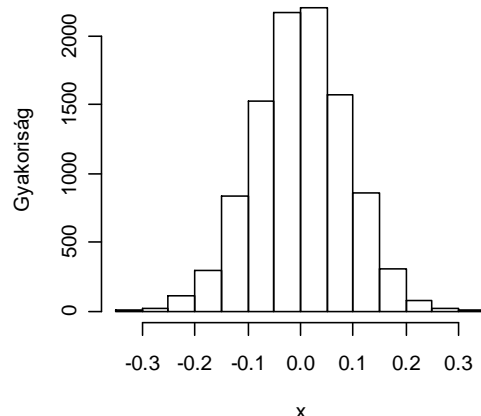
megfigyelések száma:
8

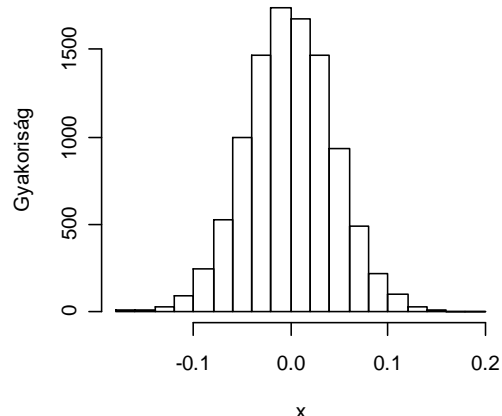
megfigyelések száma:
32

megfigyelések száma:
128

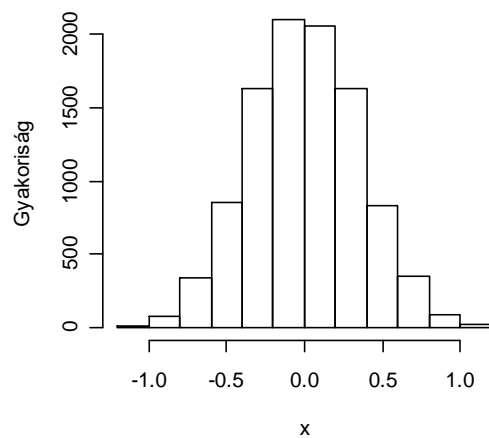

megfigyelések száma:
512

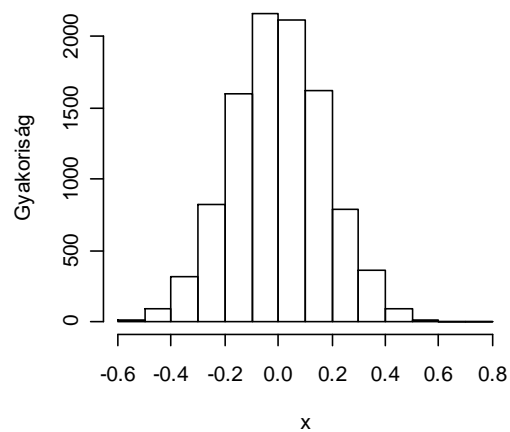

Független, azonos, egyenletes eloszlású megfigyelések átlaga ($m=0, \sigma=1$)

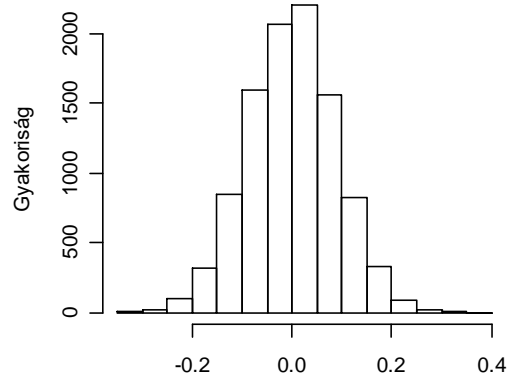
megfigyelések száma:
8

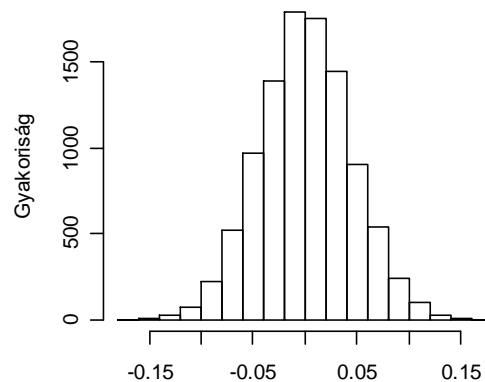
megfigyelések száma:
32

megfigyelések száma:
128

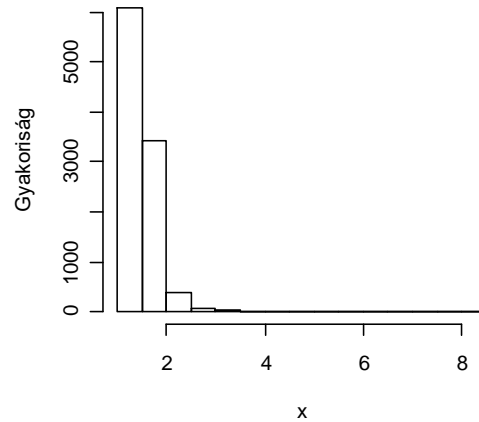

megfigyelések száma:
512

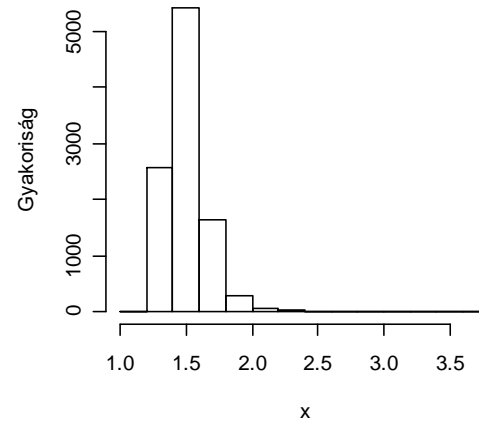

Független, azonos, Pareto (k=3) eloszlású megfigyelések átlaga

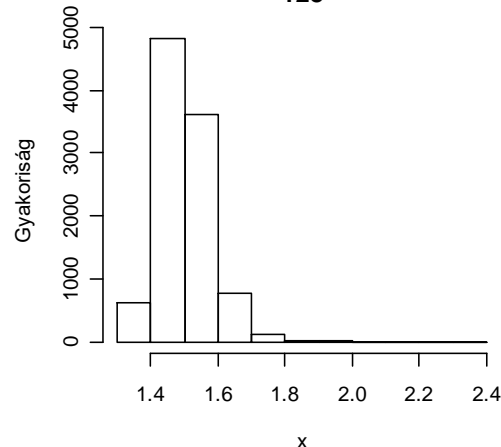
megfigyelések száma:
8

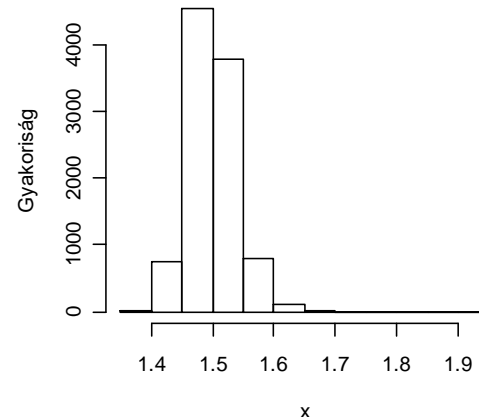
megfigyelések száma:
32

megfigyelések száma:
128

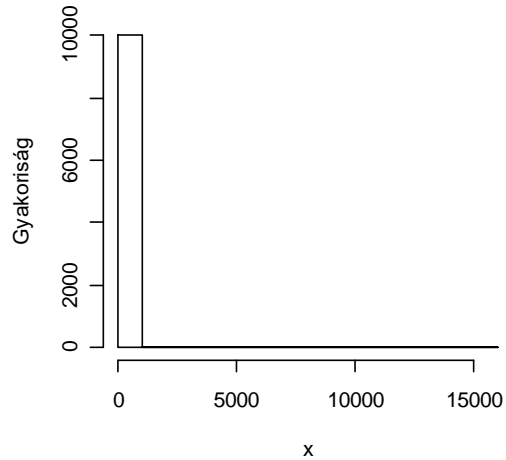

megfigyelések száma:
512

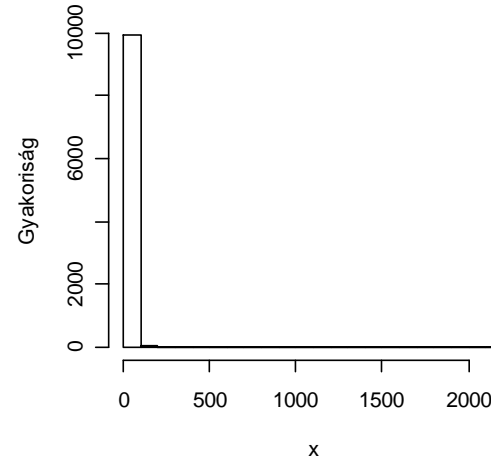

Független, azonos, Pareto ($k=1$) eloszlású megfigyelések átlaga

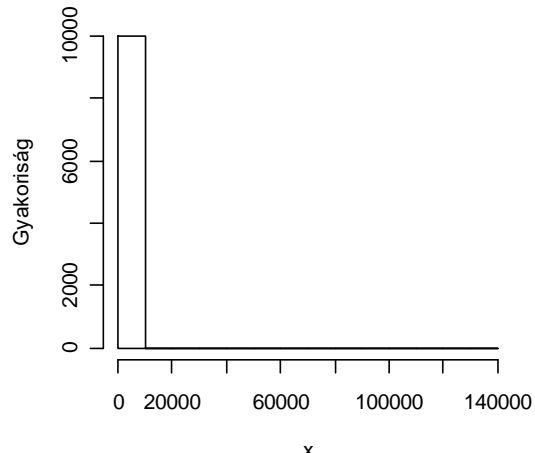
megfigyelések száma:
128

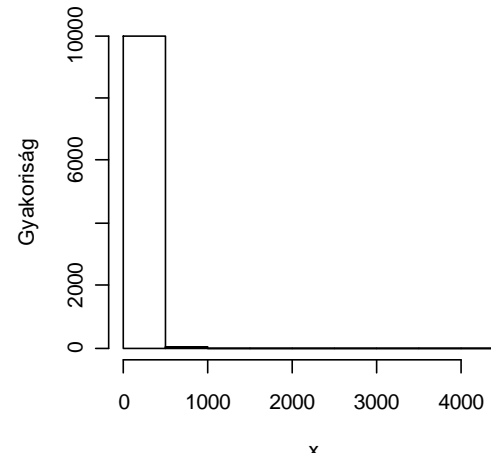
megfigyelések száma:
512

megfigyelések száma:
2048

megfigyelések száma:
8192

Összefüggő változók

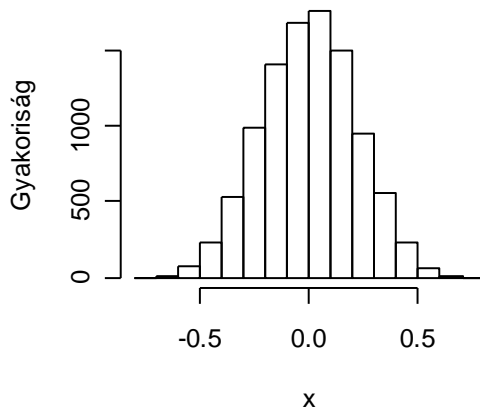
- Valami feltétel kell: $X_1=X_2=\dots=X_n$ esetén $(X_1+X_2+\dots+X_n)/n = X_1$ és így nem konvergál konstanshoz.
- Tétel (Bernstein). Legyen (X_1, X_2, \dots, X_n) olyan, hogy $D^2(X_1)+D^2(X_2)+\dots+ D^2(X_n)<kn$, valamint tegyük fel, hogy van olyan $h:\mathbf{N}\rightarrow\mathbf{R}_+$ függvény, melyre

$$|R(X_i, X_j)| \leq h(|i-j|) \text{ és } \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n h(i) \rightarrow 0$$

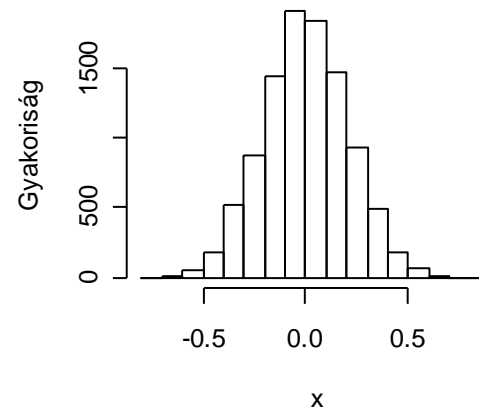
akkor $(X_1+X_2+\dots+X_n)/n - (m_1+m_2+\dots+m_n)/n \rightarrow 0$ sztochasztikusan.

Független, egyenletes eloszlású megfigyelések átlaga ($m=0, \sigma_j=j$)

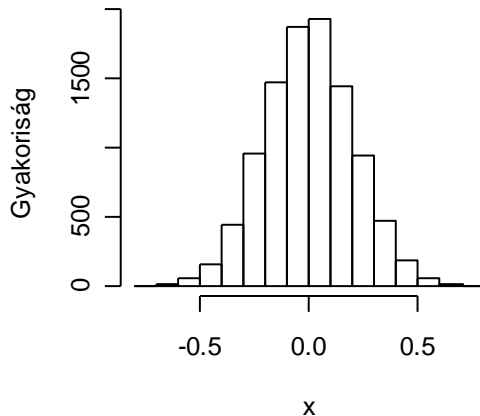
megfigyelések száma:
8

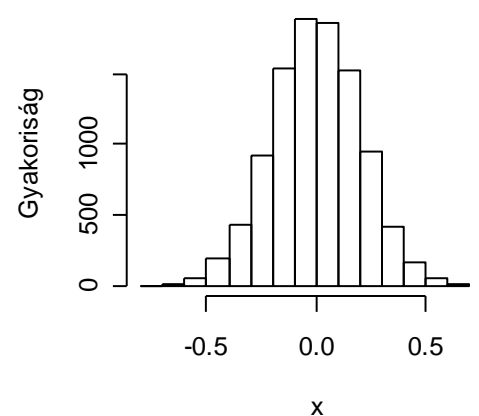
megfigyelések száma:
32

megfigyelések száma:
128

megfigyelések száma:
512

Összefoglalás

- A konvergencia sebessége a független esetben a szórásnégyzettől függ.
- Összefüggő esetben pedig a korreláció a döntő.
- A törvény nem jelenti azt, hogy az eddig nem szerepelt értékek a jövőben a vártnál gyakoribbak lesznek, hanem csupán az eloszlás szerint kapott nagyszámú érték állítja helyre a várt gyakoriságokat.